

Wie mag de erfenis aan de kinderen uitbetalen?

Tegenwoordig komt het steeds vaker voor dat in een nalatenschap een onzichtbare schuld verborgen zit. Dit komt doordat kinderen hun erfdeel van de eerst overleden ouder veelal nog niet hebben gehad, maar het pas kunnen opeisen bij het overlijden van de langstlevende. Deze langstlevende ouder mag immers ongestoord voortleven en is ook bevoegd om alles op te maken. Stel dat moeder eerst komt te overlijden, dan blijft alles bij vader en zullen de kinderen op hun erfdeel moeten wachten totdat ook vader overlijdt. Als vader is hertrouwd en komt te overlijden dan vererft **zijn** nalatenschap op dezelfde wijze. Zijn kinderen erven opnieuw een geldvordering, dit keer op de stiefouder. Indien dan ook niet alle kinderen van dezelfde ouders zijn wordt het spannend wie nog wat gaat krijgen. Immers krijgen de kinderen van moeder nu al moeders erfdeel (opeising). Daarvoor mag stiefmoeder alvast in de buidel tasten en blijft er minder over voor andere kinderen/ erfgenamen van stiefmoeder. Maar wat nu als bij overlijden van stiefmoeder ook nog blijkt dat het vermogen van vader op is, wat gebeurt er dan met de vorderingen van de kinderen?

Stel twee kinderen hebben een vordering op vader (moederlijk erfdeel) groot ieder € 15.000. Deze schuld kan inmiddels fors zijn gestegen door toevoeging van rente. In een testament wordt namelijk doorgaans een rentevergoeding opgenomen omdat de verkrijging wordt uitgesteld. Zeker in de oudere testaments is dit vaak een forse rente, waardoor de schuld kan verdubbelen of verdriedubbelen. Stiefmoeder denkt bijvoorbeeld achter te blijven met € 150.000, maar mag daarvan reeds € 60.000 inclusief de rente aan de (stief)kinderen afstaan.

Stel dat vervolgens vaders erfdeel € 20.000 per kind bedraagt. Bij een rente van 6% is die vordering in 10 jaar opgelopen tot € 35.000 per kind. Komt stiefmoeder te overlijden met een eigen vermogen van € 100.000 dan worden van de nalatenschap van stiefmoeder eerst de twee vorderingen van samen € 70.000 uitbetaald. Het restant komt dan toe aan de erfgenamen van stiefmoeder. Tot zover niets aan de hand, behalve dan dat de erfgenamen van stiefmoeder -háár kinderen- flink minder hebben dan de kinderen van vader.

Maar wat als stiefmoeder bovendien nog maar € 20.000 nalatenschap had? De erfgenamen van stiefmoeder zien een positief saldo op de bank en aanvaarden de nalatenschap door zich te gedragen als erfgenaam. Terwijl er nog verborgen schulden aanwezig kunnen zijn. Zij worden dus (achteraf) geconfronteerd met een schuld van € 70.000. Het tekort van € 50.000 zullen zij dan uit eigen zak moeten betalen. Het 'verkrijgen' wordt 'betalen'.

Kan dit niet worden voorkomen? Natuurlijk wel. Zo kunnen de ouders het beter regelen bij testament, maar ook als erfgenaam kan je de nalatenschap **beneficiair aanvaarden**. Door deze wijze van aanvaarden, worden zij niet verder aansprakelijk voor de schulden dan dat er baten aanwezig zijn. De erfgenamen hoeven de vorderingen van de kinderen dan in ieder geval niet uit eigen zak te betalen als de nalatenschap op is.

Deze wijze van aanvaarden is voor minderjarigen wettelijk geregeld, maar **niet** voor volwassenen. Pas dus op, want een eenmaal gedane keuze kan namelijk niet meer teruggedraaid worden. Bedenk dat, alvorens een formuliertje bij de bank te ondertekenen, of een erfstuk weg te geven. Kom daarom eerst langs notaris Verhoeks zodat u niet voor verrassingen komt te staan.